

Formanden: Det er Lovforslaget tilligemed Ændringsforslaget, der er under Forhandling.

Orienterer: Uagtet den, om jeg saa maatte, ublide Medfart, dette Lovforslag leed ved den forrige Behandling i dette Thing, kan jeg dog ikke indrømme, at de Grunde, der bleve anførte imod Lovforslaget, ere afgjørende for mig, og jeg skal i saa Henseende, idet saavel den meget ærede Indenrigsminister som to meget indflydelsesrige Medlemmer her af Thinget tage Ordet mod Loven, søge at godtgjøre, hvorfor jeg ikke finder, at det, der er indvendt mod Loven, kan for mig, idetmindste i nærværende Dieblif, være afgjørende. Naar saaledes den meget ærede Minister omtaler, at Regjeringen ikke kan anerkjende, at det Lovforslag, som her foreligger, er en heldig Begyndelse til en Omdannelse af Stempelpapirslovgivningen, saa havde det maaskee været ønskeligt — men det kan jo ssee endnu — at den meget ærede Indenrigsminister havde udhævet, hvori det Uheldige bestaaer. Jeg for mit Vedkommende kan ikke ssee rettere, end at dette Lovforslag vil medføre en overordentlig Gavn saavel for den ene som for den anden Klasse, men navnlig for den mindre formuende Klasse. Den meget ærede Indenrigsminister har omtalt, at Stempelpapirslovgivningen fortsente en moden Overveelse, men derved er Intet lovet med Hensyn til, at der skulde foretages nogen Forandring til Lettelse i de særdeles Byrder, som ved denne Lov ere søgte lettede. Der siges endvidere, at det er ikke gjørligt at foretage saadanne Forandringer, som uden at formindste Indtægterne efter en Sandsynlighedsberegning dog sjerne de særdeles Bæmseligheder ved Omsetningen. Det er saa rimeligt, at den meget ærede Indenrigsminister, der tillige er Finantsminister, er imod, at der fradrages Noget af de bestaaende Indtægter, og at, naar et saadant Fradrag finder Sted, han da maatte sørge for, at det paa anden Maade kommer ind igjen; men Finantserne ere, efter hvad der allerede ved de sidste Forhandlinger er bleven oplyst, i en saadan Tilstand, at jeg troer, at der uden Fare kan indføres en Moderation i den betydelige Indtægt, som Stem

lovgivningen giver. Jeg skal i den Henseende kun tillade mig at anføre, hvorledes Stempelpapirsafgifterne have forøget sig i de senere Aar, ja næsten have fordoblet sig i saa Aar, idet de ere stegne med henved 100,000 Rd. hvert Aar, saa at der vel kunde finde en Afgang Sted, uden at der fandtes noget Foruroligende derved. Endvidere siger den meget ærede Indenrigsminister, at der er ikke særlige Omstændigheder tilstede, som retfærdiggjøre Foretagelsen af et saadant løstrevent Punkt, som her foreligger. Jeg finder imidlertid, at der er særegne Omstændigheder, som finde deres Løsning derved — det er idetmindste en Paastand fra min Side, indtil det Modsatte godtgjøres — at en Lettelse i Stempelpapirsbyrden vil medføre et overordentligt Gode. Den meget ærede Ministers Foredrag blev understøttet af et æret Medlem af Thinget, den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (Uusgaard); han sluttede sig væsentligt til Ministerens Foredrag, men idet han udhævede en særdeles Grund, der efter hans Formening saa godt som alene kunde gjøre, at man stemte mod dette Lovforslag, saa forekommer det mig, at jeg tør antage, at det er den væsentlige Grund, som han har mod Lovforslaget, nemlig at det vilde medføre, at Bæmsel-Obligationer og andre Gjældsbeviser for Fremtiden, mod hvad Forordningen af 3die December 1828 § 14 foreskriver, skulde kunne komme til at lyde paa Ihænde-haveren. I den Henseende har nu min ærede Ven og Nabo (Wesely) stillet et Ændringsforslag for at sjerne denne Betæmselighed; men jeg seer ikke Nødvendigheden af at stille et saadant Ændringsforslag, idet et Tillæg til Lovforslaget vilde have afhjulpet den Indvending, der kunde hentes deraf, idet det ligefrem kunde blive tilføjet, at det er en Selsfølge, at ved den i Lovforslaget omtalte Bestemmelse var Forordningen af 3die December 1828 § 14 hævet, som bestemmer, at ingen Gjældsbeviser for Fremtiden maae udstedes in blanco eller paa Ihænde-haveren. Saaledes vilde det kunne sjernes, som den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (Uusgaard) anfaae for betæmselig. Endelig forekommer det mig heller ikke, at hvad den ærede 2den Lands-